

LVOV	
Vyvěšeno dne	1.7.2022
Svěšeno dne	17.7.2022

MINISTERSTVO VNITRA ČR

Odbor azylové a migrační politiky

Oddělení pro pracovní migraci

P. O. Box 15

701 00 Ostrava 1

Č. j.: OAM-28787-21/ZM-2021

Ostrava 04. 01. 2022

Počet listů: 3

Žadatel

NALOTA Ruslan

nar. **11.05.1983**

stát. příslušnost: **Ukrajina**

bytem: **Robocha 75/34, 490 08 Dněpropetrovsk, Ukrajina**

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo vnitra České republiky, odbor azylové a migrační politiky, jako příslušný správní orgán podle ustanovení § 165 písm. n) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky ve znění do 01.08.2021, (dále jen zákon č. 326/1999 Sb.), ve správním řízení o žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu (zaměstnanecké karty) podle ustanovení § 42g odst. 2 zákona č. 326/1999 Sb., kterou podal pan **NALOTA Ruslan**, nar. **11.05.1983**, státní příslušnost **Ukrajina**, **cestovní doklad č. FZ773886**, (dále jen žadatel nebo účastník řízení) rozhodlo takto:

žádost se z a m í t á

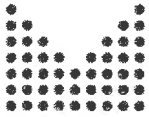
a zaměstnanecká karta se dle § 46 odst. 6 písm. a) ve spojení s § 56 odst. 1 písm. j) zák. č. 326/1999 Sb., ve znění účinném do 1. 8. 2021, n e v y d á , neboť byla zjištěna jiná závažná překážka pobytu cizince na území

Odůvodnění:

Dne 29. 3. 2021 podal účastník řízení na Generálním konzulátu České republiky ve Lvově žádost o vydání zaměstnanecké karty podle § 42g odst. 2 zák. č. 326/1999 Sb. Žádost byla podána za účelem zaměstnání u společnosti Trelleborg Wheel Systems Czech Republic a.s., IČO 00012190, sídlem Švehlova 1900/3, Záběhlíce, 106 00 Praha 10. Volné pracovní místo na pozici „obsluha strojů na výrobu a zpracování výrobků z pryže“ bylo nabízeno v Centrální evidenci volných pracovních míst obsaditelných držiteli zaměstnanecké karty pod č. 20 137 340 748. Žádost účastníka řízení byla zaregistrována pod č. 3 155 032 380.

Správní orgán tedy posuzoval, zda jsou v případě žádosti účastníka řízení splněny zákonné podmínky pro vydání zaměstnanecké karty. Správní orgán v souladu s čl. II. odst. 1 zák. č. 274/2021 Sb., kterým se mění zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, žádost účastníka řízení posuzuje dle znění zákona č. 326/1999 Sb. účinného do 1. 8. 2021.

Základní podmínky pro vydání zaměstnanecké karty stanoví zák. č. 326/1999 Sb. v 42g odst. 2 zák. č. 326/1999 Sb. Dle § 42g odst. 2 zákona č. 326/1999 Sb. žádost o vydání zaměstnanecké karty je oprávněn podat cizinec, pokud

- a) je účelem jeho pobytu na území zaměstnání na jedné z pracovních pozic uvedených v centrální evidenci volných pracovních míst obsaditelných držitelé zaměstnanecké karty,
- b) uzavřel pracovní smlouvu, dohodu o pracovní činnosti nebo smlouvu o smlouvě budoucí, v níž se strany zavazují v ujednané lhůtě uzavřít pracovní smlouvu nebo dohodu o pracovní činnosti obsahující ustanovení, ze kterého vyplývá, že bez ohledu na rozsah práce měsíční mzda, plat nebo odměna cizince nebude nižší než základní sazba měsíční minimální mzdy; týdenní pracovní doba v každém základním pracovněprávním vztahu musí činit nejméně 15 hodin a
- c) má odbornou způsobilost pro výkon požadovaného zaměstnání a tato podmínka vyplývá z charakteru zaměstnání nebo ji stanoví mezinárodní smlouva.

Z obsahu žádosti vyplývá, že účastník řízení hodlá být zaměstnáván na volné pracovní pozici u zaměstnavatele Trelleborg Wheel Systems Czech Republic a.s., IČO 00012190, sídlem Švehlova 1900/3, Záběhlice, 106 00 Praha 10, která je součástí centrální evidence volných pracovních míst obsaditelných držitelé zaměstnanecké karty pod číslem pracovního místa 20 137 340 748. Druh práce je vymezen pomocí klasifikace CZ-ISCO jako „81410- Obsluha strojů na výrobu a zpracování výrobků z pryže“. K žádosti účastník řízení přiložil Smlouvu o budoucí pracovní smlouvě ze dne 08. 03. 2021 se společností Trelleborg Wheel Systems Czech Republic s.r.o., ze které vyplývá, že bude u výše uvedeného zaměstnavatele zaměstnán na plný pracovní úvazek a za měsíční mzdu, která nebude nižší než 20.160,- Kč. Dle údajů uvedených v této smlouvě měl účastník řízení vykonávat pro budoucího zaměstnavatele práci na pozici „obsluha strojů na výrobu a zpracování výrobků z pryže“.

Správní orgán pro účely řízení zkoumal, zda účastník řízení splňuje podmínky, které zákon stanoví pro vydání povolení k dlouhodobému pobytu zaměstnanecké karty dle § 42g zák. č. 326/1999 Sb. a shledal, že podmínky pro vydání povolení jsou splněny, a proto dne 06. 05. 2021 schválil žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu – zaměstnanecké karty za účelem zaměstnání s platností ode dne pořízení biometrických údajů na dobu 2 let, na pracovní pozici vedené v centrální evidenci volných pracovních míst obsaditelných držitelé zaměstnanecké karty pod č. 20 137 340 748 (č. žádosti účastníka řízení 3 155 032 380). Jednalo se o pracovní pozici 81410 – Obsluha strojů na výrobu a zpracování výrobků z pryže u zaměstnavatele Trelleborg Wheel Systems Czech Republic a.s., IČ: 000 12 190, se sídlem na adrese Švehlova 1900/3, Záběhlice, 106 00 Praha 10. Zároveň byl na Zastupitelský úřad České republiky ve Lvově zaslán pokyn k udělení dlouhodobého víza za účelem převzetí povolení k pobytu.

Dne 29. 06. 2021 Zastupitelský úřad ve Lvově sdělil správnímu orgánu, že žadatel byl dne 07. 05. 2021 vyzván, aby se dostavil k převzetí D/VR. Žadatel se do dnešního dne k převzetí D/VR nedostavil a ani se žádným způsobem neomluvil.

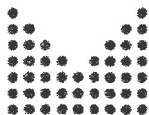
Žadatel se po výzvě zastupitelského úřadu a ani do současnosti nedostavil k udělení dlouhodobého víza za účelem převzetí povolení k dlouhodobému pobytu – zaměstnanecké karty. Přesto, že žadatel pobýval na území České republiky v rámci krátkodobého víza a to od 30. 03. 2021 do 07. 06. 2021, nepřihlásil se k pobytu na příslušném oddělení pobytu cizinců Odboru azylové a migrační politiky a ani správní orgán a zaměstnavatele neinformoval o skutečnostech, které mu bránily takto učinit, je zřejmé, že o zaměstnání na této pracovní pozici u tohoto konkrétního zaměstnavatele již nejeví zájem.

Správní orgán v průběhu řízení o žádosti účastníka řízení obdržel dne 12. 07. 2021 od shora uvedeného zaměstnavatele sdělení, že účastník řízení nenastoupil do zaměstnání.

Dle § 46 odst. 6 písm. a) zák. č. 326/1999 Sb. ministerstvo zaměstnaneckou kartu nevydává z důvodů uvedených v § 56, s výjimkou důvodu uvedeného v § 56 odst. 1 písm. f) téhož zákona.

Dle § 56 odst. 1 písm. j) zák. č. 326/1999 Sb. dlouhodobé vízum, s výjimkou víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpení pobytu na území z důvodu podle § 33 odst. 3, ministerstvo cizinci neudělí, jestliže pobyt cizince na území není v zájmu České republiky nebo je zjištěna jiná závažná překážka pobytu cizince na území.

Správní orgán na základě shora zjištěných skutečností dospěl k závěru, že vydání zaměstnanecké karty účastníkovi řízení brání jiná závažná překážka, spočívající v tom, že účastník řízení nemůže být ve skutečnosti zaměstnáván na volné pracovní pozici či místě, jehož číselné označení do úředního tiskopisu své žádosti uvedl. Nehodlá-li již zaměstnavatel, který toto volné místo ohlásil, účastníka řízení na takovém

zaměstnat, nebo do zaměstnání bez uvedení důvodu nenastoupí, pak mu zaměstnaneckou kartu nelze vydat, neboť by nemohl plnit účel svého pobytu na území.

Nutno poznamenat, že zák. č. 326/1999 Sb. nijak nedefinuje, co je třeba rozumět pod pojmem „jiná závažná překážka“ či „závažná překážka“. Je nepochybné, že pojmem „jiná závažná překážka pobytu cizince na území“, který je uveden v § 56 odst. 1 písm. j) zák. č. 326/1999 Sb. je bezesporu myšlena skutečnost, která je odlišná od ostatních konkrétněji vymezených důvodů pro neudělení (nevydání) povolení k dlouhodobému pobytu uvedených v § 56 odst. 1 písm. a)-i) a k)-m) a v odst. 2 téhož ustanovení zák. č. 326/1999 Sb. a že jde o skutečnost, která je obdobně závažná.

Pojem „závažná překážka pobytu cizince na území“ je pak tzv. neurčitým pojmem právním, který, za účelem správné aplikace, předpokládá ze strany správního orgánu správní uvážení. V této souvislosti správní orgán odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 9 As 80/2011-69 ze dne 19. 1. 2012, kde se Nejvyšší správní soud (dále jen „NSS“) obecně zabýval aplikací zákonných ustanovení obsahujících neurčité právní pojmy, přičemž v posuzovaném případě tak činil přímo na podkladě výše uvedeného pojmu. NSS v předmětném rozsudku judikoval, že „*správní rozhodnutí jako individuální správní akt má předně jeho adresátu na podkladě konkrétních individualizovaných okolností případu ozřejmit, na základě jakých úvah dospěl správní orgán k danému výsledku řízení a jaká konkrétní skutková zjištění jej vedla k podřazení jednání účastníka řízení pod danou skutkovou podstatu. Není však již povinností správního orgánu, aby ve svém rozhodnutí v obecné rovině rozebíral naplnění skutkové podstaty daného ustanovení bez souvislosti s vydávaným rozhodnutím, a v rámci správního rozhodnutí se tak zaobíral obecnými dopady tohoto ustanovení do aplikační praxe*“. NSS dále v uvedeném rozsudku konkretizoval, že „*neurčitý právní pojem [...] zahrnuje jevy nebo skutečnosti, které nelze zcela přesně právně definovat. Jejich obsah a rozsah se může měnit, např. v závislosti na čase a místě aplikace právního předpisu. Zákonodárce tak vytváří správnímu orgánu prostor, aby zhodnotil, zda konkrétní případ lze podřadit pod neurčitý právní pojem či nikoliv*“. S ohledem na uvedené je patrné, že správní orgány nejsou povinny obecně definovat pojem „jiná závažná překážka pobytu cizince na území“, nýbrž pouze zhodnotit, zdali konkrétní skutkové okolnosti posuzovaného případu lze pod tento pojem subsumovat.

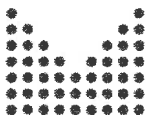
Dle § 42g odst. 1 zák. č. 326/1999 Sb. platí, že se zaměstnaneckou kartou rozumí povolení k dlouhodobému pobytu opravňující cizince k přechodnému pobytu na území delšímu než 3 měsíce a k výkonu zaměstnání na pracovní pozici, na kterou byla zaměstnanecká karta vydána.

V návaznosti na to zákon č. 326/1999 Sb. v § 42g odst. 2 písm. a) stanoví, že žádost o vydání zaměstnanecké karty je oprávněn podat cizinec, pokud je účelem jeho pobytu na území zaměstnání na jedné z pracovních pozic uvedených v centrální evidenci volných pracovních míst obsaditelných držiteli zaměstnanecké karty.

Základním předpokladem pro vydání zaměstnanecké karty je tedy to, že bude prokázáno, že účelem pobytu žadatele o toto pobytové oprávnění bude výkon práce na volné pracovní pozici uvedené v centrální evidenci volných pracovních míst obsaditelných držiteli zaměstnanecké karty.

V tomto ohledu se v úpravě zaměstnaneckých karet zřetelně projevuje princip, na němž je celý zákon o pobytu cizinců postaven, tedy, že každý pobyt cizince na území, není-li pobytem trvalým, musí být odůvodněn nějakým konkrétním účelem. Tímto účelem je zpravidla nějaká aktivita, které se bude cizinec na území ČR věnovat. Toto vyplývá například hned z § 31 odst. 1 písm. b) zák. č. 326/1999 Sb. který stanoví, že cizinec je k žádosti o vydání dlouhodobého víza povinen doložit doklad prokazující účel jeho pobytu na území. Ačkoliv zák. č. 326/1999 Sb. cizinci výslovně nestanoví povinnost účel pobytu na území plnit, jeho neplnění „sankcionuje“ zrušením tohoto pobytového oprávnění. Tedy jinými slovy zák. č. 326/1999 Sb. předpokládá, že cizinec bude plnit účel pobytu, pro který mu byl pobyt na území ČR povolen, a to po dobu, po kterou mu bylo na území ČR dovoleno pobývat. Proto se také doba platnosti řady pobytových oprávnění odvíjí od doby trvání tohoto účelu.

Otázce, co je třeba rozumět „plněním účelu povoleného pobytu“, se také opakovaně věnovala judikatura. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 19. 1. 2012, čj. 9 As 80/2011-69, výslovně konstatoval, že „*plnění účelu, pro který byl cizinci pobyt povolen, musí být fakticky naplněno. Jinými slovy, aby mohlo být konstatováno plnění účelu, pro který byl stěžovateli pobyt povolen, tj. podnikatelská činnost, musela být v předmětném období alespoň převážně vykonávána, což není naplněno pouhým případným úsilím o její provozování*“. V citovaném rozsudku

Nejvyšší správní soud odkázal též na své předchozí rozhodnutí ze dne 27. 12. 2011, č.j. 7 As 82/2011-81, v němž dovodil, že účelem pobytu zákonodárce zcela jistě nemínil pouze formální zaplání se do příslušných rejstříků, „aniž by podnikatelská činnost byla fakticky na území České republiky vykonávána, neboť by tak došlo k obcházení smyslu a pravidel zákona. Zákon o pobytu cizinců stojí na principu, že pobyt cizince na území České republiky musí být odůvodněn, např. dlouhodobým zaměstnáním, podnikáním, studiem, a tyto činnosti musí být skutečně na území České republiky vykonávány.“

Dokladem osvědčujícím účel pobytu na území v případě žadatele o vydání zaměstnanecké karty je především pracovní smlouva, dohoda o pracovní činnosti nebo smlouva o těchto smlouvách budoucí, kterou je žadatel povinen předložit ke své žádosti jako její náležitost. Tento dokument však sám o sobě neprokazuje, že žadatel bude skutečně tento účel plnit, je pouze předpokladem, aby jej mohl plnit. Nemá-li zaměstnavatel, se kterým cizinec uzavřel některou z těchto smluv, již zájem cizince z jakéhokoliv důvodu zaměstnávat, nebo žadatel do zaměstnání nenastoupí, je zřejmé, že nebude plnit účel povoleného pobytu (zaměstnanecké karty). Odpadá tím tedy základní důvod, proč by cizinci mělo být umožněno na území ČR pobývat.

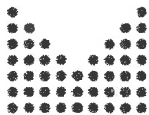
V tomto smyslu tedy podle názoru správního orgánu konstituuje jinou závažnou překážku pobytu cizince na území situace, kdy je zjištěno, že by po příjezdu na území účel povoleného pobytu nemohl plnit. V případě zaměstnanecké karty by tedy nemohl vykonávat práci na volné pracovní pozici uvedené v centrální evidenci volných pracovních míst obsaditelných držiteli zaměstnanecké karty, ať již z důvodu faktické neexistence takového volného místa, pro nezáměr zaměstnavatele jej zaměstnávat nebo kdy žadatel do zaměstnání nenastoupí.

K obdobnému závěru dospěl také Nejvyšší správní soud, a to v rozsudku ze dne 25.1.2018, č.j. 4 Azs 248/2017-37, kde uvedl následující: „Provedené dokazování potvrzuje, že se stěžovatel do nepříznivé situace dostal na základě okolností, které byly na jeho vůli nezávislé. Ani tento fakt však není způsobilý zhojit skutečnost, že stěžovatel nemůže plnit účel pobytu předpokládaný zaměstnaneckou kartou, tedy být zaměstnán na pracovním místě leštiče nástrojů a kovů u zaměstnavatele Bohemia Works Group, družstvo. Podle Nejvyššího správního soudu v projednávané věci převažuje zájem státu na dodržování předpisů regulujících pobyt cizinců na území České republiky s tím, že na plnění účelu pobytu je nezbytné nahlížet jako na kategorii objektivní, nezávislou na vůli cizince. Pokud cizinec nemůže plnit účel pobytu, jedná o okolnost, která představuje závažnou překážku pobytu zamezující vydání zaměstnanecké karty.“

Správní orgán tedy podobně jako Nejvyšší správní soud shledává jinou závažnou překážku pobytu účastníka řízení na území ve skutečnosti, že by v případě vyhovění žádosti nemohl plnit účel zaměstnanecké karty, neboť k uvedenému zaměstnavateli bez uvedení důvodu nenastoupil.

Po shromáždění výše uvedených podkladů rozhodnutí správní orgán v souladu s ustanovením § 36 odst. 1 a odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád), vyzval dne 25. 08. 2021 účastníka řízení (ve spise vedeno pod Č. j.: OAM-28787-18/ZM-2021) k seznámení s podklady pro vydání rozhodnutí, případně k navržení jejich doplnění, ve lhůtě 20 dnů od doručení písemnosti. Žadateli byla Výzva k seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí dle sdělení Zastupitelského úřadu České republiky ve Lvově doručena dne 08. 10. 2021. V poskytnuté lhůtě a ani do dnešního dne se účastník řízení k podkladům pro vydání rozhodnutí o jeho žádosti nevyjádřil. Vyjádření k podkladům pro vydání rozhodnutí či navržení doplnění dokazování je však právem účastníka řízení a nikoliv jeho povinností, a proto není správní orgán povinen takového vyjádření vyčkávat.

S ohledem na uvedené má správní orgán za to, že v řízení byl náležitě zjištěn a prokázán důvod pro zamítnutí žádosti a nevydání zaměstnanecké karty uvedený v zaměstnání dle § 46 odst. 6 písm. a) ve spojení s § 56 odst. 1 písm. j) zák. č. 326/1999 Sb., tedy existence jiné závažné překážky pobytu účastníka řízení na území.

Vzhledem k zjištěnému správní orgán rozhodl způsobem uvedeným ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání ke Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, a to dle § 81 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve spojení s § 170b odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, v platném znění. Podle § 86 odst. 1 správního řádu se odvolání podává u odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra České republiky, a to dle § 83 odst. 1 správního řádu ve lhůtě do 15 dnů ode dne oznámení tohoto rozhodnutí.

Mgr. Alan Stryja
ministrský rada

